

I forbindelse med beskrivelsen af Boldklubben Vallø's 50 års jubilæum dukkede et historisk dokument frem fra gemmerne. Det handlede om en hyldestsang til Kaj Nielsen – i daglig tale omtalt som "Røverkaj" – sunget til en afslutningsfest i 1947 - i det, der dengang hed Hårlev Boldklub.

Her følger en komplet afskrift af sangen, som den tog sig ud dengang. Melodien er for os ukendt – derfor kan vi heller ikke vide, om versefødderne passer.

TIL RØVERKAJ FOR GOD OG TRO TJENESTE I H.B.
VED AFSLUTNINGSFESTEN FOR SÆSONEN 1 9 4 7 !

Mel.: Alle mand til pumpen.

H.B.'s venstre back, Røverkaj, vil vi fejre
Klubbens største gennem femogtyve Aar,
hans spil har skaffet utallige Sejre
Pletter blaa han givet har Modstandernes Laar.
I fem Hundred Kampe han lyste som Lampe,
han sparked og trampe – han alle ku' tampe,
som Back og som Winge – han Benene svinge
han var ikke ringe, det Skudsmaal han faar.

Aldrig har han svigted ved Kampe og Træning,
Røverkaj er Sportsmand li' fra A og til Aa,
en Sommer vi husker i vores Forening,
Røverkaj han trænede, saa det ku' forslaa.
Paa Benene bare ad Vejen han fare
af sted som en Hare, for han skulle klare
for at samle Kraften, hver Morgen og Aften
en fem Kilometer og stærkt sku' det gaa.

Drengehold og B.-Hold og A.-Hold han trække
frem i Lyset og i Rækken – Spiller saa go',
Lykke han gjorde i X Mellemrække,
som "old boys" han stadig klarer Spillet som to,
gaar Støvlen i Stykker, han ikke får Nykker,
han af den blot rykker, og ingenting trykker,
han paa bare Fødder Modstanderne møder,
de halter og bløder – (og Røverkaj lo!).

Maal har han lavet, ja ofte et smukt et,
engang en Modstander – Centring fanged han flot,
og med et Brandskud i Maalet den flugted,
altsaa i sit eget net, det var ikke saa godt.

Mens Bifaldet brased – som Tyrken han rased,
han pukled og mased – han skød og han passed.
Af Kræfter for mange han brugt har no'en Gange
saa Dom'ren fra Banen ud sende ham maat'.

Altid til Landskamp han møder og snuser,
og naar atter han er kommet hjem til vor By,
Røverkaj han viser os nye Fiduser.
Under Krigen var hans cykel just ikke ny,
3 Fordæk (det hopper) paa Baghjulet Propper
det havde vor Stopper – til Gøen af Mopper –
og blaasort i Bagen – han svigted ej Sagen,
men mødte til Kampe saa frisk og saa sej.

Røverkaj, en Scheik, det han ligner just ikke!
lille og velnæret, kugleformet er han,
dog er han Centrum for Pigernes Blikke,
han er kraftig som en Tyr – det lide de kan.
Han høj er i Hatten, alene om Natten
han ligger for Katten, han savner ej Skatten,
Da "Ungkarl" han fyldte – utallige hylde
ham med Peberbøsser, det nævnes blot kan.

Hvis der i Byen og Omegn er fester,
Røverkaj til alle sammen morer sig stort,
engang det hændte iblandt Festens Gæster
een vor Røverkaj benævned som "lille Lort".
Saa Kaj sa': Du ikke er længre end ligge
du kan ned! – han stikke ham en saa han hikke
"Tju-bang-svup" det sagde, den lange sig lagde,
af Røverkaj han sendt var til Drømmeland bort.

"Giv mig en Spids" Røverkaj tit det raaber,
altid Kammerat han er til Hjælpen beredt,
og nu vi alle for Røverkaj haaber,
at han stadig, som det altid førhen er sket,
vor Støtte vil være, og Aaget vil bære,
saa skal det nok skære – af ham vil vi lære.
Og saa for den Herre et Hurra til Ære
vi raaber i Kor li'saa højt, som vi kan.

3 fra første Hold